

שמעון בוזגלו שנה לפני שנולדתי

שָׁנָה לִפְנֵי שְׁנוֹלְדָתִי,
 כָּךְ רָצָה הַמְּקַרָּה
 (אוּ מִי שְׁלֹא יֵהִי),
 הִגִּיעוּ הוֹרֵי לְיִשְׂרָאֵל מִמְרוֹקוֹ.
 וְנֹאמַר שֶׁהַמְּקַרָּה הִיָּה מִהֶסֶס,
 נֹאמַר שֶׁהוֹרֵי
 הָיוּ נִשְׁאָרִים עֲדִין בְּמְרוֹקוֹ.
 אָה, הִנֵּה אֲנִי: שָׁם, בְּתַמוּנָה,
 בְּגֵן הַיְלָדִים הַמְרוֹקָאִים,
 שָׁם, לֵיד הַגִּנָּת הַשְּׂמָנָה.
 מָמָה רַחֵל, עֲטִינִי שְׁוֹאֵי זְרָעָה,
 שִׁפְרוּשׁוֹ: מָמָה רַחֵל,
 תִּנֵּי לִי קֶצֶת גְּרַעֲיִנִים.
 יְלֵד הַמְדַבֵּר מְרוֹקָאִית
 זֶה דָּבָר מְשַׁעֲשֵׂעַ, בְּחַיִּי.
 הֲלוֹא מְרוֹקָאִית
 זו שְׁפָתֶם שֶׁל הַזְּקֵנִים, מָה?
 מָמָה רַחֵל, עֲטִינִי שְׁוֹאֵי זְרָעָה.
 אוּ נֹאמַר שֶׁהוֹרֵי
 הָיוּ מְעַדִּיפִים אֶת צְרַפְתָּ,
 כְּמוֹ הַרְבֵּה יְהוּדִים מְרוֹקָאִים.
 הָאֵם הִינּוּ גָרִים בְּמוֹשָׁבָה
 עַל חוֹף צְרַפְתָּ,
 זוֹ שֶׁהָקִימוּ יְוֹנִים קַדְמוֹנִים
 וְכִנּוּ אוֹתָהּ בְּשֵׁם מְסֻלָּיָה?

מְרִסִּי, monsieur, זה לא בשבילך:

מְלַכְלֶךְ, יותר מדי עֲרָבִים.

סע לְפָרִי, שָׁם עָדִיף.

אָה, פָּרִי, לָמוֹת מִן הַשֵּׁם.

הֵי, שִׁמוֹן, הִנֵּה אֶתָּה,

עם הַיְלָקוֹט הַכָּבֵד עַל הַגֵּב

בֵּין רוֹ שְׁמֵפוֹלִיוֹן לְ-rue שְׁמֵפִינְיוֹן]

עַל רֶקַע דְּשָׂאִים יְרָקִים,

בְּלִי סוּף דְּשָׂאִים יְרָקִים,

מְזִיעַ לְהַטּוֹת פְּעָלִים בְּלִטְיָנִית

In principio creavit Deus

caelum et terram,

אוֹי, בְּמָקוֹם לוֹמֵר פָּשׁוּט

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים

אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,

וְלָמָּה הוּא עָשָׂה אֶת זֶה?

וּמִי חָלַק אֶת הָאָרֶץ שְׁלוֹ

לְמְרוֹקוֹ, יִשְׂרָאֵל וְצָרְפֶּת,

גַּם אֶת זֶה אֵינְנִי יוֹדֵעַ.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים

אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.

אִי, וְלֹא בְּעִבְרִית,

בְּמְרוֹקָאִית,

בְּצָרְפֶּתִית,

לֹא, בְּשִׁפְתַי כּוּוֹצִי הַבֶּטֶן בְּלִבְדִּי,

אֲנִי מִתְגַּעְגַּע לְהוֹרִים הָאֵלֶּה

שֶׁהִגִּיעוּ לְכָאן, כִּךְ רָצָה הַמְקַרֵּה,

שָׁנָה לְפָנַי שְׁנוֹלְדִיתִי.